

Primljeno: 24.08.2022. 13:52:45 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/18-01/72	376-08	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-22-13	0	

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-67/22-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članova vijeća te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja HŽ CARGO d.o.o. Zagreb, Heinzelova 51, kojeg zastupa punomoćnik protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HŽ Infrastruktura d.o.o., Zagreb, Mihanovićeva 12, radi prigovora na II Izmjene i dopune Izvješća o mreži, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-3594/16 od 4. listopada 2021., na sjednici vijeća održanoj 31. ožujka 2022.

p r e s u d i o j e

- I Žalba se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-3594/16 od 4. listopada 2021.
- II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/I-341-02/16-02/03, urbroj: 376-12-16-7 od 16. studenog 2016., te odbijen zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.
2. Navedenim rješenjem tuženika odbijen je prigovor tužitelja na II. Izmjene i dopune Izvješća o mreži 2017 i VII. Izmjene i dopune Upute HŽI-40, upravitelja Infrastrukture, ovdje zainteresirane osobe, kao neosnovan.
3. Tužitelj je protiv presude prvostupanjskog suda podnio žalbu iz svih zakonom propisanih razloga. Ističe da prvostupanjski sud u presudi ne navodi o kojim se propisanim tehničko-prometnim tehnološkim uvjetima radi niti navodi njihov izvor zbog čega smatra da je povrijeđena odredba članka 60. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima. Također sud ne obrazlaže iz kojih razloga je irelevantno da kolodvor u kojem je dozvoljeno ranžiranje mora biti što udaljeniji od gusto naseljenog dijela grada, a niti se poziva na neki propis. Pogrešnu primjenu materijalnog prava vidi u tome jer je osporavana odluka tuženika donesena sukladno članku 21. stavak 1. Zakona o regulaciji tržišta željezničkih usluga što smatra pogrešnim, te ukazuje na odredbu

članka 23. Zakona o općem upravnom postupku. Postupak koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja vodila je neovlaštena osoba jer je postupak trebalo voditi vijeće agencije sukladno odredbama u članku 15. stavak 13. Statuta tuženika a ne zaposlenica Odjela željezničkih usluga HAKOM-a. Nepotpuno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje nalazi u dijelu obrazloženja rješenja tuženika koje citira. Sud je radi toga što je zainteresirana osoba samovoljno definirala ranžiranje u svojim Uputama-40 zauzeo stav da se istaknuti nedostatak otklonio a nisu propisani uvjeti koje neki kolodvor zadovoljava ili ne za ranžiranje vlakova. Predlaže da Sud uvaži žalbu uz naknadu troškova sastava žalbe.

4. U odgovoru na žalbu tuženik smatra da u postupku nije došlo do niti jedne povrede propisane člankom 66. Zakona o upravnim sporovima. Navodi da je tužitelj u veljači 2016., ranžiranje teretnih vlakova koje je do tada obavljao na Zagreb – Ranžirnom kolodvoru prebacio na Zagreb – Zapadni kolodvor što je rezultiralo nizom pritužbi građana i upit od strane Grada Zagreba zbog problema koji su zbog toga nastali u smislu cjelodnevne buke, pucanja fasada uslijed vibracija, bojazni za sigurnost i zdravlje građana zbog ranžiranja teretnih vagona za prijevoz plina, nafte itd. Zainteresirana osoba je osnovana za obavljanje djelatnosti upravljanja željezničkom infrastrukturom i objektima na toj infrastrukturi te je odgovorna za organiziranje i reguliranje prometa. Poziva se na članak 6. i 19. Zakona o zaštiti od buke, na članak 44. stavak 4. Upute HŽI-40 i Odluku o izmjenama kojom je definirano ranžiranje i prometno-tehnološki uvjeti koji moraju udovoljavati kolodvoru za ranžiranje (članak 44a stavak 4. Upute), a što je sve prvostupanjski sud uzeo u obzir prilikom odlučivanja i naveo u točki 10., 12. i 13. obrazloženja presude. Navodi da je službena osoba koja je provela raspravu diplomirana pravica s položenim pravosudnim ispitom, zaposlena na radnom mjestu rukovoditeljice Odjela za željezničke usluge u čijem opisu poslova je vođenje postupka u vezi prigovora na uvjete pristupa željezničkoj mreži, a kako se radilo o strankama sa suprotnim interesima, to je bilo potrebno održati usmenu raspravu. Vijeće HAKOM-a kao kolektivno tijelo koje obavlja funkciju "čelnika tijela" je donijelo osporavano rješenje sukladno svojoj nadležnosti iz Zakona o regulaciji tržišta željezničkih usluga i Statutu. Ističe da se radi o uobičajenoj upravnoj praksi koja nije dovedena u pitanje u brojnim presudama Visokog upravnog suda RH povodom odluka i rješenja HAKOM-a te da istu praksu primjenjuju druga javnopravna tijela npr. Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja. Usmena rasprava provedena je u potpunosti u skladu s odredbama ZUP-a, što tužitelj niti ne spori. Ističe da su navodi tužitelja kako uvjeti nisu propisani, a da je zainteresirana osoba iste samovoljno propisala kontradiktorni te ukazuju na članak 44a stavak 4. Upute HŽI-40 koji je citiran i u obrazloženju presude kao i na odluku o II. Izmjenama i dopunama Izvješća o mreži 2017., a kojim dokumentima je izrađena jasna i nediskriminatorna odluka za postupanje zainteresirane osobe, sukladno važećem zakonskom okviru. Ukazuje kako ni tužitelj niti drugi željeznički prijevoznici nisu nikada u godinama nakon osporavanog rješenja pobijali navedenu organizaciju prometa i činjenicu da se ranžiranje odvija u Zagreb Ranžirnom kolodvoru. Pored navedenog iz podataka o tržištu koje tuženik temeljem članka 16. Zakona prikuplja od zainteresirane osobe i željezničkih prijevoznika pa tako i tužitelja, jasno je vidljivo da isti u tekućoj godini ali i u godinama nakon podnošenja tužbe većinu formiranja/rasformiranja vlakova obavlja u Zagreb Ranžirnom kolodvoru te o kojim se iznosima naknada radi, te dostavlja grafički prikaz istog. Predlaže da Sud žalbu odbije kao neosnovanu.

5. Zainteresirana osoba, iako uredno pozvana, nije dala odgovor na žalbu.

6. Žalba nije osnovana.

7. Ocjenjujući zakonitost pobijane presude prvostupanjskog suda u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud nalazi da je osporena presuda kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja pravilna i zakonita, kako u pogledu utvrđenih činjenica, tako i u pogledu primjene materijalnog prava, te ne nalazi povreda pravila sudskog postupka. Suprotno žalbenim navodima prvostupanjski sud je svoju presudu obrazložio u cijelosti sukladno odredbi članka 60. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.).

8. Iz spisa predmeta proizlazi da je odlukom o II. Izmjenama i dopunama Izvješća o mreži 2017 izvršena izmjena izvješća o mreži 2017 na način da je definirano ranžiranje tako da se ranžiranjem smatra manevriranje vagonima vlakova u kolodvorima u kojima ti vlakovi po voznom redu završavaju vožnju, a koji ima za cilj sastavljanje novih vlakova za pojedine odredišne kolodvore, da je ranžiranje dopušteno samo u kolodvorima koji za to imaju potrebne tehničke i prometno-tehničke uvjete, te da su kolodvori u kojima je dopušteno ranžiranje sukladno članku 44a Prometne upute (HŽI-40) kolodvori: Čakovec, Karlovac, Koprivnica, Knin, Moravice, Ogulin, Osijek, Rijeka, Slavonski Brod, Solin, Vinkovci, Zagreb –Ranžirni kolodvor i Zagreb – Glavni kolodvor (samo za vlakove za prijevoz putnika).

9. I prema ocjeni ovog Suda osnovano prvostupanjski sud potvrđuje da je rješenje tuženika doneseno sukladno članku 21. stavku 1. Zakona o regulaciji tržišta željezničkih usluga (Narodne novine, broj 71/14.), koja propisuje da u postupcima iz svoje nadležnosti Agencija odlučuje na sjednicama vijeća Agencije. Pri tome prvostupanjski sud pravilno zaključuje da nema povrede zakona time što je raspravu od 4. studenog 2016., provela kvalificirana službena osoba tuženika u čijem opisu poslova je vođenje postupka u vezi prigovora na uvjete pristupa željezničkoj mreži, a što je sukladno članku 23. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.), a tužitelj ne čini spornim da mu je na raspravi omogućeno sudjelovanje u cijelosti sukladno odredbi članka 54. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku. Prvostupanjski sud pravilno zaključuje da zainteresirana osoba koja je upravitelj infrastrukture osnovan za obavljanje djelatnosti upravljanja željezničkom infrastrukturom sukladno Zakona o podjeli trgovačkog društva HŽ-Hrvatske željeznice d.o.o. (Narodne novine, broj 153/05. i 57/12.) ima zakonske ovlasti za donošenje članka 44a Uputa HŽI-40 koji se odnosi na ranžiranje teretnih vlakova na način kako je propisano tim člankom, a što je sukladno i članku 4. stavak 1. alineji 33. Zakona o željeznici (Narodne novine, broj 94/13. i 148/13.), kojim zakonom se definiraju odnosi upravitelja infrastrukture i željezničkih prijevoznika s ciljem nediskriminiranog pristupa željezničkoj infrastrukturi, prema kojoj je upravitelj infrastrukture odgovoran, između ostalog, i za organiziranje i reguliranje prometa. Prema alineji 22. navedenog članka Zakona o željeznici upravitelj infrastrukture odnosno operator uslužnih objekata pružaju željezničke usluge iz članka 24. istog Zakona kojim člankom je u stavku 3. propisano da su uslužni objekti, između ostalog, i ranžirni kolodvori i kolosjeci za formiranje vlakova, uključujući kolosjake za manevriranje.

10. Prvostupanjski sud se poziva i na Pravilnik o načinu i uvjetima za sigurno odvijanje i upravljanje željezničkim prometom (Narodne novine, broj 107/16.) kojim je istovjetno propisano manevriranje i ranžiranje kao u Uputi HŽI-40 pravilno nalazeći neosnovanu tvrdnju tužitelja da je zainteresirana osoba na apsurdan način propisala što se može smatrati ranžiranjem. Ovaj Sud također prihvaća argumentiranim obrazloženje prvostupanjskog suda i tuženika da je zainteresirana osoba prema

propisanim tehničkim i prometno-tehnološkim uvjetima opravdano odlučila da je u zagrebačkom čvorištu ranžiranje teretnih vlakova isključivo dopušteno u Zagreb-Ranžirni kolodvor koji se nalazi na rubu Novog Zagreba i u neposrednoj blizini nema stambenih objekata za razliku od Zagreb – Zapadni kolodvor koji se nalazi u centru grada neposredno uz stambene objekte zbog čega ovaj Sud nalazi životno prihvatljivim i opravdanim navode tuženika da je zainteresirana osoba bila dužna reagirati zbog kontinuirane buke i dr., u cilju izbjegavanja štetnih posljedica na zdravlje okolnog stanovništva sukladno Zakonu o zaštiti od buke (Narodne novine, broj 30/09., 55/13., 153/13., 41/16.).

11. Kako tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost presude prvostupanjskog suda, to ovaj Sud nije našao osnove za uvažavanje žalbe.

12. Nastavno, kako tužitelj nije uspio sa žalbom, to u smislu odredbe članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima, nije osnovan niti njegov zahtjev za naknadu troškova sastava iste.

13. Imajući u vidu sve navedeno, trebalo je temeljem odredbe članka 74. stavak 1. i 79. stavak 6. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti u cijelosti kao u izreci presude.

U Zagrebu 31. ožujka 2022.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić

Dokument je elektronički potpisan:
MIRJANA ČAČIĆ
Vrijeme potpisivanja:
16-05-2022
13:53:53

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523133363133333630303638
L=ZAGREB
S=ČAČIĆ
G=MIRJANA
CN=MIRJANA ČAČIĆ
SN=HR73494886136.1.34